

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 183/24

Luxemburg, 22 octombrie 2024

Hotărârea Curții în cauza C-652/22 | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Operatorii economici dintr-o țară terță care nu a încheiat un acord internațional cu Uniunea în materie de achiziții publice nu se pot prevala de egalitatea de tratament în acest domeniu

În lipsa unui acord internațional încheiat între Uniunea Europeană și o țară terță în materie de achiziții publice, operatorii economici din țara terță respectivă nu se pot prevala de dispozițiile directivei relevante în această materie¹ pentru a pretinde să participe la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice în Uniune pe poziție de egalitate în raport cu ofertanții din statele membre sau din țările terțe care au încheiat un astfel de acord. În plus, având în vedere competența exclusivă a Uniunii în domeniul politicii comerciale comune, autoritățile naționale nu sunt abilitate să aplice, în cazul operatorilor economici din țări terțe care nu au încheiat un asemenea acord internațional cu Uniunea, dispozițiile naționale de transpunere a normelor cuprinse în această directivă.

O entitate contractantă croată a deschis o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice pentru construirea unei infrastructuri feroviare între două orașe din Croația. Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin), societate stabilită în Turcia, a contestat legalitatea deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant. În cadrul acestei acțiuni, instanța națională competentă solicită Curții de Justiție să precizeze împrejurările în care, după expirarea termenului de depunere a ofertelor, entitățile contractante pot, în temeiul directivei relevante în materie de achiziții publice, să solicite ofertanților să corecteze sau să clarifice oferta lor inițială.

Curtea se pronunță cu privire la admisibilitatea cererii cu care este sesizată.

Ea arată că Uniunea și-a asumat obligații față de anumite țări terțe prin acorduri internaționale, în special Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind achizițiile publice (AAP), care garantează în mod reciproc și egal accesul operatorilor economici pe piețele de achiziții publice. Astfel, potrivit directivei aplicabile contractului de achiziții publice în discuție în speță, entitățile contractante ale statelor membre trebuie să acorde operatorilor economici din țări terțe care sunt părți la un asemenea acord un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat operatorilor economici din Uniune. Operatorii economici din aceste țări terțe se pot prevala de dispozițiile directivei respective.

În schimb, **operatorii economici din țări terțe care, precum Turcia, nu au încheiat un asemenea acord internațional cu Uniunea** nu pot participa la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice în Uniune, revendicând egalitatea de tratament în raport cu ofertanții din statele membre sau din țările terțe care au încheiat un astfel de acord. De asemenea, ei **nu se pot prevala de dispozițiile directivei relevante în materie de achiziții publice pentru a contesta decizia de atribuire a contractului în discuție.**

În sfârșit, Curtea consideră că chestiunea accesului operatorilor economici din țări terțe la procedurile de atribuire a unor contracte de achiziții publice în statele membre ține de un domeniu în care **Uniunea dispune de o competență exclusivă**. Prin urmare, în ceea ce privește acest acces, statele membre nu sunt abilitate să legifereze

sau să adopte acte cu forță juridică obligatorie cu aplicabilitate generală, inclusiv în cazul în care Uniunea nu a adoptat acte aplicabile în acest domeniu.

În lipsa unui asemenea act, revine entității contractante sarcina de a evalua, de la caz la caz, dacă trebuie să admită la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice operatori economici din țări terțe care nu au încheiat un acord internațional cu Uniunea în materie de achiziții publice. Dacă un astfel de operator economic contestă desfășurarea procedurii, acțiunea sa nu poate fi examinată decât în lumina dreptului național, iar nu în cea a dreptului Uniunii.

Curtea consideră în această privință că **autoritățile naționale nu pot impune autorităților contractante să aplice operatorilor economici din țări terțe care nu au încheiat un acord internațional cu Uniunea dispozițiile naționale de transpunere a normelor cuprinse în Directiva privind achizițiile publice.**

În consecință, Curtea declară **inadmisibilă cererea de decizie preliminară.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎(+352) 4303 5536.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „Europe by Satellite” ☎(+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

